FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT JEAN MISCHO

fremsat den 12. september 2002 [1]

1. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter [2] (herefter »direktivet«) har til formål at indføre de påkrævede normer for miljøbeskyttelse og sikkerhed med henblik på at sikre, at anvendelsen af disse produkter ikke indvirker skadeligt på menneskers sundhed eller har skadelige virkninger på miljøet.

2. Direktivets artikel 34 foreskriver, at medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet senest 24 måneder efter dets ikrafttræden, og at de straks underretter Kommissionen herom.

3. Ifølge direktivets artikel 35 træder direktivet i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Da offentliggørelsen fandt sket den 24. april 1998, trådte direktivet i kraft den 14. maj 1998.

4. Følgelig skulle medlemsstaterne have sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet senest den 14. maj 2000.

5. Da Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ikke havde modtaget nogen underretning om, hvorvidt Kongeriget Spanien havde vedtaget de nødvendige foran-

1 — Originalsprog: fransk.
2 — EFT L 123, s. 1.

staltninger, har Kommissionen anlagt denne traktatbrudssag.

6. Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Domstolen fastslår, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivet, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i det mindste ikke har underrettet Kommissionen herom.

7. Den spanske regering har anført, at en gennemførelse af direktivet i national ret skal ske ved hjælp af et kongeligt dekret. Proceduren for udarbejdelse af et sådant dekret er særdeles vanskelig, fordi den kræver talrige betænkninger, udtalelser og konsultationer samt en offentlig høring, såfremt dekretet berører borgernes rettigheder og interesser. Endvidere er det forhold, at to ministerier, nemlig Ministeriet for Sundheds- og Forbrugerspørgsmål samt Landbrugsministeriet i nærværende sag har medvirket ved udarbejdelsen af dekretet, bevirket, at proceduren er blevet forlænget.

8. Det bemærkes hertil, at ifølge Domstolens praksis kan en medlemsstat ikke påberåbe sig sådanne forhold i sin nationale retsorden til støtte for, at frister, der følger af de fællesskabsretlige regler, ikke overholdes [3].

9. Sagsøgte har desuden gjort gældende, at gennemførelsen af direktivet må betragtes som stort set afsluttet under hensyntagen til, at udkastet til dekret er fremsendt til Consejo de Estado, for hvem det skal forelægges.

10. Det må imidlertid fastslås, som det fremgår af fast retspraksis, at spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger et traktatbrud, skal vurderes på tidspunktet for udløbet af den frist, der var fastsat i den begrundede udtalelse, og at iværksættelsen af efterfølgende foranstaltninger er irrelevante i denne sammenhæng [4]. I den foreliggende sag bestrider sagsøgte ikke, at der ikke er truffet nogen gennemførelsesforanstaltninger forud for udløbet af denne frist. Sagsøgte erkender endog, at gennemførelsen endnu ikke havde fundet sted ved svarskriftets indlevering.

11. Heraf følger, at der foreligger traktatbrud, således som Kommissionen har påberåbt sig. Domstolen bør derfor afsige dom efter Kommissionens påstand.

3 — Jf. f.eks. om fast retspraksis dom af 3.10.1984, sag 254/83, Kommissionen mod Italien, Sml. s. 3395.

4 — Dom af 27.11.1990, sag C-200/88, Kommissionen mod Grækenland, Sml. I, s. 4299, præmis 13.

Forslag til afgørelse

12. Henset til ovenstående bemærkninger foreslår jeg Domstolen at:

— fastslå, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i det mindste ikke har underrettet Kommissionen herom

— tilpligte Kongeriget Spanien at betale sagens omkostninger.